

שבעת ימים פרק ראשון יומא

לעומאם ציוהו. שמה אס זקק לאשמו ומראה דס בשעת ציאה ונמלא עומא בשעת ימים כמשפט צועל נדה ולא יכול לעבוד זיום הכפורים: זה וזה. כהן דיום הכפורים וכהן דפרה: **כל שבעה.** ימי ההפרשה: **הכל חטאות שהיו שם.** מכל פרה ופרה היו נותנין קלת למשמרת מן

האשר בשל חטאי שנינו בשמכת פרה (פ"ג משנה ט) ואף ששמעת ט אפר פרה של משה לא כלה: **דהואי נמי הואה.** צפרישה דמלואים כל ז' דכתיב (ויקרא ט) וזו על אהרן וגו' וכתיב שבעת ימים ימלא את ידם כל ז' עשה להם כחוק יום הראשון: **ובמלואים דם.** הואת מלואים של דם כדכתיב: **דסני ר' תינא כו'.^א** לקמיה **ששמעתין מיימי לה: מעלה בעלמא.** צפרה דלאמרון וציוה"כ לכבוד כניסת מחנה שכינה: **סניא כווסיה דרבי יוחנן.** דליף ממלואים: **כריש לקיש.** דליף מסיני: **צואת.** קרא יתירא הוא דלקמן דמדרש ציה ודרוש ציה הכי צואת התורה האמורה צענין צנקוס אחר יצא אהרן אל הקדש: **מאי היא.** בציח ענין: **ושימש יום אחד.** עבודת שמיני הוטלה עליו שנאמר (ויקרא ט) קרב אל המזבח: **לאפוקי לדוקים.** שהיו משנין עבודת קטורת יוה"כ דלקמן צהויא"ו לו (דף ג.) שהיו נותנין הקטורת על האש בחוץ ואחר כך מכניסים: **וכשם שפרישים.** לא מקרא יליף לה אלא מעלה בעלמא: **לחננו.** ללמדו: **אמרם.** אמור מעתה: **מאי צואת.** לשון נקבה פר ואיל דכתיב בתריה לאו נקבות הן: **שמע מינה.** צענין מלואים ופרישה לשון נקבה: **כהן גדול קמא.** אהרן לבדו כל ימי אכל (ט) דורות הבאים לא תנהוג שלל נאמר אלא אהרן: זה (ט) **מעשה כו'.** כלומר אי אחת יכול לומר ויכסהו להר ולא למשה ולאו ששה ימים הן שהיו מראש חדש שצלו לקיני עד יום מתן תורה ואין כאן פרישה כלל למשה שהרי אותן ששה ימים עלה וירד בהשכמה להזיחין על פרישתן מן האשה ומנות ושהה זאת לא תאמר לפי שזה מעשה היה אחר עשרת הדברות צתחילת ארבעים יום שנכנס למחנה שכינה להיות שם עד ה' לקבל הלוואות ולקמן^א מפרש מהיכא פשיטא ליה דאחר עשרת הדברות היו ששה ימים הללו: **ר"ע אומר.** קודם עשרת הדברות היה ושהה ימים הללו הם ששה ימים שמראש חדש עד יום מתן תורה וצבועי קבלום ומשה וכל ישראל עומדים לקבל עשרת הדברות כדלמרינן (מכות דף טז.) אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענוס ואחר כך עלה כדי לקבל את הלוואות ולא היה שם פרישה כלל:

ימים כמו דלמרי רש"ל אלא כר"י פרישה שבעה ימים כמו ונלואים ו"ל כיון דלאשכחן ר' אלעזר דקאמר בסמוך ויקרא אל משה (משה) וכל ישראל עומדים וכו' והיינו כר"ע אלמא כרבי עקיבא דריש ליה לקראי משמתי דר' יוחנן רביה אמר לא אמר דלמרינן (מכות דף טז.) אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענוס ואחר כך עלה כדי לקבל את הלוואות ולא היה שם פרישה כלל:

ימים כמו דלמרי רש"ל אלא כר"י פרישה שבעה ימים כמו ונלואים ו"ל כיון דלאשכחן ר' אלעזר דקאמר בסמוך ויקרא אל משה (משה) וכל ישראל עומדים וכו' והיינו כר"ע אלמא כרבי עקיבא דריש ליה לקראי משמתי דר' יוחנן רביה אמר לא אמר דלמרינן (מכות דף טז.) אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענוס ואחר כך עלה כדי לקבל את הלוואות ולא היה שם פרישה כלל:

ימים כמו דלמרי רש"ל אלא כר"י פרישה שבעה ימים כמו ונלואים ו"ל כיון דלאשכחן ר' אלעזר דקאמר בסמוך ויקרא אל משה (משה) וכל ישראל עומדים וכו' והיינו כר"ע אלמא כרבי עקיבא דריש ליה לקראי משמתי דר' יוחנן רביה אמר לא אמר דלמרינן (מכות דף טז.) אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענוס ואחר כך עלה כדי לקבל את הלוואות ולא היה שם פרישה כלל:

ימים כמו דלמרי רש"ל אלא כר"י פרישה שבעה ימים כמו ונלואים ו"ל כיון דלאשכחן ר' אלעזר דקאמר בסמוך ויקרא אל משה (משה) וכל ישראל עומדים וכו' והיינו כר"ע אלמא כרבי עקיבא דריש ליה לקראי משמתי דר' יוחנן רביה אמר לא אמר דלמרינן (מכות דף טז.) אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענוס ואחר כך עלה כדי לקבל את הלוואות ולא היה שם פרישה כלל:

ימים כמו דלמרי רש"ל אלא כר"י פרישה שבעה ימים כמו ונלואים ו"ל כיון דלאשכחן ר' אלעזר דקאמר בסמוך ויקרא אל משה (משה) וכל ישראל עומדים וכו' והיינו כר"ע אלמא כרבי עקיבא דריש ליה לקראי משמתי דר' יוחנן רביה אמר לא אמר דלמרינן (מכות דף טז.) אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענוס ואחר כך עלה כדי לקבל את הלוואות ולא היה שם פרישה כלל:

ימים כמו דלמרי רש"ל אלא כר"י פרישה שבעה ימים כמו ונלואים ו"ל כיון דלאשכחן ר' אלעזר דקאמר בסמוך ויקרא אל משה (משה) וכל ישראל עומדים וכו' והיינו כר"ע אלמא כרבי עקיבא דריש ליה לקראי משמתי דר' יוחנן רביה אמר לא אמר דלמרינן (מכות דף טז.) אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענוס ואחר כך עלה כדי לקבל את הלוואות ולא היה שם פרישה כלל:

ימים כמו דלמרי רש"ל אלא כר"י פרישה שבעה ימים כמו ונלואים ו"ל כיון דלאשכחן ר' אלעזר דקאמר בסמוך ויקרא אל משה (משה) וכל ישראל עומדים וכו' והיינו כר"ע אלמא כרבי עקיבא דריש ליה לקראי משמתי דר' יוחנן רביה אמר לא אמר דלמרינן (מכות דף טז.) אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענוס ואחר כך עלה כדי לקבל את הלוואות ולא היה שם פרישה כלל:

ימים כמו דלמרי רש"ל אלא כר"י פרישה שבעה ימים כמו ונלואים ו"ל כיון דלאשכחן ר' אלעזר דקאמר בסמוך ויקרא אל משה (משה) וכל ישראל עומדים וכו' והיינו כר"ע אלמא כרבי עקיבא דריש ליה לקראי משמתי דר' יוחנן רביה אמר לא אמר דלמרינן (מכות דף טז.) אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענוס ואחר כך עלה כדי לקבל את הלוואות ולא היה שם פרישה כלל:

ימים כמו דלמרי רש"ל אלא כר"י פרישה שבעה ימים כמו ונלואים ו"ל כיון דלאשכחן ר' אלעזר דקאמר בסמוך ויקרא אל משה (משה) וכל ישראל עומדים וכו' והיינו כר"ע אלמא כרבי עקיבא דריש ליה לקראי משמתי דר' יוחנן רביה אמר לא אמר דלמרינן (מכות דף טז.) אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענוס ואחר כך עלה כדי לקבל את הלוואות ולא היה שם פרישה כלל:

תנא צפרק (הערל) (יבמות דף עז.) דקצירא ליה דאפילו מדאוריין לא הותר בצבול יום אלא דטומא מת דכתב צהיהא פרשה וצבול יום דשרץ דאחי צ"קו מטמא מת א"כ לדידה צועל נדה לא אחי בקל וחומר דאיכא למיפסק מה לטמא מת שאינו מטמא מטמא שבעת התחנות כעליון צבועל נדה ושמה ריב"צ כוותיה סבירא ליה:

נבנסו מים תחת דם. דלאו לגמרי דרשה גמורה היא הא דגמרי ממלואים אלא אסמכתא בעלמא דעיקר קרא דכאשר עשה ציוס הזה יש לפרש דציוס ראשון של ז' ימי המלואים אמר להם כאשר עשה ציוס הזה לכה לכה לעשות כל ז' ימי המלואים וכן פרש"י פשוטו צפירוש חומש וכיון דאסמכתא בעלמא הוא אין לחוש אי אמרינן נכנסו מים תחת דם: **הואה** בסיני מי הוה. וא"ת והא הוה בסיני הואת דס דמתי (שמות כד) ויקח משה את הדם וזרק על העם ויש לומר אותה זריקה לא הייתה בצביל לנדה משנת יש על משה לבדו מרק אלא על כל העם אלא דס הצרית הוה דכתיב (שם) הנה דס הצרית אשר כרת ה' עמכם אי נמי ה"ק הואה כל ז' בסיני מי הוה ותימה לי דלקמן צפירקין (דף טז.) אמרינן אחד זה ואחד זה מוזין עליו כל ז' ומסקין לנדה משנת יש לומר במלואים הויה הואה כל ז' אבל ציוס הכפורים דזכות האחרונים גזרו על ההואה משום שנות ואסרוה בשבת ותימה לי דלקמן מפרש ראשון שמה שלישי שני שמה שלישי וכו' ומנא ליה לגמרא דטעמא דרבי מאיר משום חששא לימא משום דגמר ממלואים דהויה הואה כל ז' ושמה רבי יוסי צרבי חנינא דקאמר הכי לקמן סבירא ליה כריש לקיש דלא גמר ממלואים אלא מעלה בעלמא משום שהיה חששא ראשון דילמא שלישי וכו' אי נמי יש לומר אפילו מאן דגמר ממלואים סבירא ליה דקרא אסמכתא בעלמא וא"כ אי לאו דאיכא טעמא קלת לא הוה מצרכי רבנן הואה להכי אילטרין לפרושי טעמא: **תניא** בוותיה דריש לקיש. דרבי יוסי הגלילי ס"ל כוותיה תימה לי וצרכי יוחנן נמי מי לא תניא הא ר"ע ס"ל כר' יוחנן דלא יליף מסיני ו"ל כדר אייתי לעיל תניא כוותיה דרבי יוחנן דעדיפא מינה דמתניתין סתמא כרבי יוחנן והרי קאמר תניא נמי כוותיה דריש לקיש

למומאמת ביתו אמר ליה ר' יוחנן לריש לקיש בשלמא לדידי דליפינא במלואים היינו דתניא זה וזה מוזין עליו כל שבעה מכל חטאות שהיו שם דהואי נמי הואה במלואים אלא לדיך דילפת מסיני הואה בסיני מי הואי אמר ליה ולמעמד מי ניהא במלואים דם הכא מים הא לא קשיא דתני רבי חייה נכנסו מים תחת דם אלא לדיך הואה בסיני מי הואי אמר ליה מעלה בעלמא תניא בוותיה דרבי יוחנן תניא בוותיה דר' יוחנן יבזאת יבא אהרן אל הקדש במה שאמור בענין מאי היא בענין דמלואים ומה אמור בענין דמלואים אהרן פירש שבעה ושמש יום אחד ומשה מסר לו כל שבעה כרי לחנכו בעבודה ואף לדורות כהן גדול פורש שבעה ומשמש יום אחד ושני תלמידי חכמים מתלמידיו של משה לאפוקי צדוקין מוסרין לו כל שבעה כדי לחנכו בעבודה מכאן אמרו שבעת ימים קודם יוה"כ מפרישין כהן גדול מביתו ללשכת פרהרין וכשם שמפרישין כ"ג כך מפרישין כהן השורף את הפרה ללשכה שעל פני הבירה צפונה מזרחה ואחד זה ואחד זה מוזין עליו כל שבעה מכל חטאות שהיו שם ואם תאמר במלואים דם הכא מים אמרת נכנסו מים תחת דם ואומר כאשר עשה ביום הזה צוה ה' לעשות לכפר עליכם לעשות אלו מעשה פרה לכפר אלו מעשה יוה"כ והאי בזאת מיבעי ליה לגופיה בפר בן בקר לחמאת ואיל לעולה אמרי אי לקרבן לחודיה לימא קרא בזה או באלה מאי בזאת שמעת מינה תרתי מאי ואומר וכי תימא יוה"כ קמא הוא דבעי פרישה כדאשכחן במלואים אבל ביוה"כ דעלמא לא אי נמי כ"ג קמא הוא דבעי פרישה אבל כ"ג בעלמא לא ת"ש כאשר עשה וכו' תניא בוותיה דריש לקיש משה עלה בענין ונתכסה בענין ונתקדש בענין כדי לקבל תורה לישראל בקדושה שנאמר וישכון כבוד ה' על הר סיני זה היה מעשה אחר עשרת הדברות שהיו תחלה לארבעים יום דברי רבי יוסי הגלילי ר"ע אומר וישכון כבוד ה' מראש חודש

דאיכא תנא דקצר כוותיה דתניא כוותיה דריש לקיש דילמא רבי יוחנן אמר לך אלא דלמרינן (מכות דף טז.) אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענוס ואחר כך עלה כדי לקבל את הלוואות ולא היה שם פרישה כלל:

דאיכא תנא דקצר כוותיה דתניא כוותיה דריש לקיש דילמא רבי יוחנן אמר לך אלא דלמרינן (מכות דף טז.) אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענוס ואחר כך עלה כדי לקבל את הלוואות ולא היה שם פרישה כלל:

דאיכא תנא דקצר כוותיה דתניא כוותיה דריש לקיש דילמא רבי יוחנן אמר לך אלא דלמרינן (מכות דף טז.) אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענוס ואחר כך עלה כדי לקבל את הלוואות ולא היה שם פרישה כלל:

דאיכא תנא דקצר כוותיה דתניא כוותיה דריש לקיש דילמא רבי יוחנן אמר לך אלא דלמרינן (מכות דף טז.) אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענוס ואחר כך עלה כדי לקבל את הלוואות ולא היה שם פרישה כלל:

דאיכא תנא דקצר כוותיה דתניא כוותיה דריש לקיש דילמא רבי יוחנן אמר לך אלא דלמרינן (מכות דף טז.) אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענוס ואחר כך עלה כדי לקבל את הלוואות ולא היה שם פרישה כלל:

דאיכא תנא דקצר כוותיה דתניא כוותיה דריש לקיש דילמא רבי יוחנן אמר לך אלא דלמרינן (מכות דף טז.) אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענוס ואחר כך עלה כדי לקבל את הלוואות ולא היה שם פרישה כלל:

דאיכא תנא דקצר כוותיה דתניא כוותיה דריש לקיש דילמא רבי יוחנן אמר לך אלא דלמרינן (מכות דף טז.) אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענוס ואחר כך עלה כדי לקבל את הלוואות ולא היה שם פרישה כלל:

דאיכא תנא דקצר כוותיה דתניא כוותיה דריש לקיש דילמא רבי יוחנן אמר לך אלא דלמרינן (מכות דף טז.) אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענוס ואחר כך עלה כדי לקבל את הלוואות ולא היה שם פרישה כלל:

דאיכא תנא דקצר כוותיה דתניא כוותיה דריש לקיש דילמא רבי יוחנן אמר לך אלא דלמרינן (מכות דף טז.) אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענוס ואחר כך עלה כדי לקבל את הלוואות ולא היה שם פרישה כלל:

1. בואת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעולה: ויקרא טו ג
2. כאשר עשה ביום הזה צוה ה' לעשות לכפר עליכם: ויקרא ח לד
3. וישכן כבוד ה' על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן: שמות כד טז

(א) ח' קמן... (ב) 'במדר' יע (א, ו) [ע"פ, ד] ו"ל כל הזמנים (ח' פ) (א, ו)

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה ה"ג כו' אכל בדורות: (ב) שם ד"ה זה היה מעשה כ"ל:

תוס' ישנים

הואה בסיני מי הואה. וא"ת לדידה נמי דלא יליף פרישת פרה מקרא הואה דצפרה מנא ליה. וי"ל דגני פרה נחא ליה משום [מעלה] דמה מעלות היו צפרה, אבל כאן לא היו מתקנין הואה מנכס. בואת יבא אהרן. צירושלמי [פ"א ה"א] מפרש דלוחה פרישה מדרגת במלואים שמוכר במיתת צי אהרן שהיתה במלואים. ושני הצמדיי חכמים. נדה ק"ג, אלא טוויס השנים מן האת. ת"ש כאשר עשה ביום הזה. מנא לכפר מוקמין ליה איום הכפורים לדלויות.